

Klára Spilková

Návrat ke kořenům a znovu nalezená radost

Nejdřív několik čísel: 16. duben 2017, start č. 7 na turnaji Lalla Meryem Cup v Maroku, vítězství č. 1 na Ladies European Tour, finálové kolo za 66 ran a celkové skóre -8. Sečteno podtrženo, 22letá Klára Spilková se postarala o další zápis do historie českého golfu. V Maroku se česká profesionálka dočkala premiérového titulu ve své sedmé sezoně na LET. Patříčný punc mu dodalo i to, že o ránu porazila Norku Suzann Pettersen, hráčku, která posbírala už 22 turnajových titulů včetně dvou z majorů. A že šlo opravdu o velkou věc, to stvrdil svou gratulací na Twitteru i Gary Player, jedna z největších legend světového golfu s devíti tituly z majorů.

Je to tak trochu k nevíře. Kláře Spilkové je teprve 22 let, ale už se o ní může směle hovořit jako o zkušené hráčce. Ostatně letos zakrojila už sedmou sezonu na LET. Před tím, než do ní vstoupila, provedla takříkajíc gruntovní „jarní úklid“ ve svém týmu. Pakliže všechny změny – a nebylo jich málo – měly být novým impulzem, je třeba jedním dechem dodat, že splnily požadované stoprocentně. Stalo se v českém golfu dosud nepoznané: Česká hráčka slavila turnajové vítězství v první ženské evropské lize.

„Budu světovou jedničkou,“ prohlašovala odvážně, ale zároveň velice odhodlaně a přesvědčivě Klára Spilková už ve 14 letech. A ze svého cíle i snu doposud neustoupila ani o píd'. „To bych možná ani už nehrála golf. Nebo spíš neměla bych proč ho hrát,“ vysvětluje Spilková. „Pomalou se blížím. Víím, je to krůček po krůčku, ale mám tu výhodu, že jsem pořád tak mladá a že stát se může cokoliv.“

„S golfem jsem se setkala poprvé ve čtyřech letech na Karlštejně, kdy mi rodiče dali hůl do ruky, protože můj brácha už půl roku hrál. Trefila jsem se tehdy tak, že to i letělo. Dokonce si tu první ránu pamatuji. Líbilo se mi to. Občas jsem chodila s bráchou, až mně rodiče koupili vlastní hůl. V létě jsme chodili na Líšnici a do Hodkoviček. V mých pěti nebo šesti letech dělali nábor do Erpetu a mě rodiče přihlásili, abych mohla hrát i v zimě. Jenže brali děti až od osmi let, já navíc byla hrozně malinká. Tehdy měl každý na podložce tři rány, já jich ale odpálila asi deset a pořád se mi nechtělo pryč. Erpet se mi moc zalíbil. Vždycky když se tam vracím, tak se mi také vracejí i všechny emoce a vzpomínky z dětství.“

„Se svou amatérskou kariérou mám spojené asi nejkrásnější zážitky. A určitě dokážu najít momenty, které vyčnívaly. Rozhodně vítězství na European Young Masters. Nevím už přesně, ale asi o patnáct ran. Dvakrát jsem vyhrála v Německu, zažila jsem juniorský Ryder Cup

„Probudila jsem v sobě zase hravost, našla inspiraci. I proto přišlo vítězství.“

i Solheim Cup. Zážitkem ale byly i všechny výjezdy s Erpetem a golfovou federací s lidmi, kteří se točili kolem golfu.“

„Na jedné straně sebevědomí, odhodlanost, dravost, na druhé pohoda a úsměv ke mně patří. Vše dohromady je moje přirozenost. Ale myslím, že jsem tu lehkost postupně ztratila. Když se snažíte být pořád lepší, soustředíte se jen na výsledky a tak se trochu ztrácí cit pro hru. V golfu

je to jako na tenkém ledě. Čím víc se soustředíte na techniku a vše, co by se mělo zlepšit, tím víc ztrácíte cit. A cit pro hru je v golfu to hlavní.“

„Dělám teď všechno opačně, než jsem dělala v posledních letech. Je to pro mě nový náboj po 18 letech hraní golfu. Pořád

hráji s míčkem a na jamky, ale důležité je najít to, aby vás golf pořád bavil. Na turnaji ve Španělsku hned po Maroku se mi ani nechtělo poslední den hrát. Byla jsem unavená, měla jsem toho dost. Ale přišla jsem za Mončou (caddie Monika Dvořáková) a řekla jí, že si vezmu méně míčků, že asi budu puttovat se zavřenýma očima. Probudila jsem v sobě zase hravost, našla znovu inspiraci. I proto přišlo i to vítězství.“

„Když jsem v 16 letech naskočila do LET, tak jsem ani nevnímala, že jsem nejmladší hráčkou v historii, stejně jako to, že jsem hned při svém prvním profesionálním startu skončila sedmá. Dělala jsem golf s radostí a pro radost. Nedávno se mě ptali, jaký je rozdíl mezi mým prvním rokem a tím vítězstvím. A já si uvědomila, že vůbec žádný. Že to pro mě byl návrat ke kořenům, kdy jsem jako malá odpalovala míčky a chtěla je prostě dostat do jamky. Ale není to snadné. Šestnáct let něco děláte a přeučit mozek je někdy hodně náročné.“

„To, že se mi nedařilo na LET vyhrát turnaj, mě zase až tak nestresovalo. Byla jsem několikrát blízko, takže jsem věděla, že herně na to mám. Ostatně i v Maroku jsem si vzpomněla na Turecko, kde jsem také bojovala o titul, ale tam to začalo haprovat na čtrnácté jamce a nedopadlo to. Řekla jsem si, že tuhle situaci už znám, prošla jsem si tím. A musím říct, že kdybych si neprošla Tureckem a dalšími turnaji, kde jsem byla blízko, tak bych ten titul asi nezískala.“

„PROHLUBUJI CITOVÉ VĚCI, TŘEBA TRÉNUJI BEZ BOT, PUTTUJI POSLEPU, UČÍM SE HRÁT NALEVO.“

„Samozřejmě mohla bych se srovnávat třeba s Charley Hull, která vyhrála poprvé už v 18 letech, nebo s Lydií Ko, která ještě dřív snad už úplně všechno, ale každý to máme napsané jinak, jsme jiné hráčky, jiné osobnosti, každá jinak vychovávána. Někdo to má těžší, někdo lehčí, ale když jdete těžší cestou, mnohem víc vás to obohatí.“

„Rok 2016 byl v mnoha věcech zlomový. V sezóně jsem si sáhla na dno. Hlavně po golfové stránce to byla spousta probdělých nocí na turnajích. A pochybností. Ale přijala jsem ten rok a bylo dobře, že byl. Bez toho špatného nemůže být to dobré. Život takhle funguje. Začala jsem poslouchat i srdcem, hodně mi pomohl můj přítel Martin [Procházka]. Přestože golf nedělá, mám jeho podporu. Má ohromný cit pro to, co dělá.“

„Rozhodně byl rok 2016 impulzem pro všechny změny, ke kterým jsem sáhla. Chtěla jsem jít dál, dát do toho všechno. A bylo jasné, že změny musí přijít. S Pavlem Ničem jsme spolu byli 12 let, ale i on sám uznal, že změna je potřeba. Pro mě už byla práce s ním hrozně rutinní a z rutiny nemůže vzejít žádná inspirace, žádná zábava.“

„První vítězství, to byla spousta pocitů a emocí. I úleva, že se mi splnil jeden sen a mohu si odškrtnout jedno velké splněné přání. Bylo to i zadostiučinění, třešinka na dortu. I v tom týdnu při vítězství v Maroku jsem si prošla různými fázemi a nakonec z toho vytřískala úplně nejvíc. To, že jsem vyhrála, nebylo to prvotní, s čím jsem do toho šla. Ani ten poslední den jsem nic neočekávala, protože mi v noci bylo hrozně zle. Budila jsem se co půl hodiny, vůbec jsem nechápala, co se děje. Měla jsem i horečku. Ráno jsem se na sebe podívala v zrcadle a říkala si, že asi na hřiště ani nepůjdu. Ale dala jsem si něco k jídlu a bylo to lepší. A nakonec úplně nejlepší.“

PROČ KLÁRA SPILKOVÁ

VŠESTNÁCTI LETECH SE STALA NEJMLADŠÍ HRÁČKOU V HISTORII NA LADIES EUROPEAN TOUR. POZORUHODNÉ NA TOM JE, ŽE SE JÍ NESTALA ANI ANGLIČANKA, ANI SKOTKA, ANI ŽÁDNÁ JINÁ HRÁČKA Z GOLFOVÝCH ZEMÍ, ALE ČEŠKA. LONI HÁJILA KLÁRA SPILKOVÁ ČESKÉ BARVY PŘI OBNOVENÉ PREMIÉŘE GOLFU NA OLYMPIJSKÝCH HRÁCH V RIU. DALŠÍ SKVĚLÝ POČIN SPORTU, KTERÝ DOMA BOJUJE O SVOU POVĚST I O TO, ABY SE O NĚM MLUVILO JAKO O PLNOKREVNÉM SPORTU. A DOTŘETICE – LETOS SE 22LETÁ GOLFIŠTKA DOČKALA I PRVNÍHO TURNAJOVÉHO TITULU NA TOUR. MOŽNÁ ZASE TAK TROCHU VESTÍNU JINÉHO SPORTOVNÍHO DĚNÍ. NEOPRÁVNĚNĚ.

„V Maroku byla mou velkou zbraní krátká hra. Kdyby mi nešlo chipování tak, jak šlo, tak bych tam určitě nevyhrála. Co se týče přihrávek a chipů, tak to byl můj nejlepší týden v životě. Druhý den jsem dala jen sedm greenů v regulaci, ale osmkrát jsem se skvěle zachránila. Dvakrát jsem trefila chip-in. To se mi nepovedlo ani za celou sezonu a teď za jedno kolo. Prohlubuji citové věci, třeba trénuji bez bot, puttuji poslepu, učím se hrát nalevo. Prohloubilo to můj cit. I když jsem krátkou hru nijak extra netrénovala, tím jak jsem prohloubila cit, výrazně jsem zlepšila i krátkou hru. Ale neřekla bych, že je to moje největší zbraň. Mám tak od všeho trochu a vím, že každou část své hry mohu ještě zlepšovat. A jsem za to ráda.“

„Mám teď jistou kartu na LET na příští tři roky. Je to velká úleva, protože můžu pracovat bez stresu a naplno. Mám také jistotu startů na majorech v Evropě – na British Open a na Evianu. A díky KPMG i na majoru v Americe. Právě všechny tři majory jsou pro mě letos těmi největšími výzvami. A rozhodně i turnaj LET na Čeladné. To jsou turnaje, na které se těším a mohla bych na nich i uspět, protože hraji dobře.“

DEVÍTKA JEDNOU VĚTOU

1. NEJHEZČÍ HŘIŠTĚ . EMIRATES V DUBAJI.
2. NEJLEPŠÍ RÁNA . ROZHODNĚ VŠECHNA MOJE HOLE-IN-ONE. ABYLO JICH CELKEM PĚT.
3. KOHO OBDIVUJETE . VŽDYCKY SE MI HODNĚ LÍBILA LYDIA KO, TÍM JAK VYROVNANĚ A KLIDNĚ VŽDYCKY PŮSOBÍ. A LEXI THOMPSON, JAKÁ JE RVÁČKA. KDYBYCH MĚLA OD KAŽDÉ PŮLKU, TAK BYCH BYLA HODNĚ SPOKOJENÁ.
4. NEJVĚTŠÍ ZKLAMÁNÍ V GOLFU . ASI SEZONA 2016.
5. KAM SE NEJRADŠI VRACÍTE . NEJRADŠÍ SE VRACÍM DOMŮ. A POKUD JDE O TURNAJE, TAK ASI DO DUBAJE.
6. KOLIK HODIN DENNĚ PATŘÍ GOLFU . V POSLEDNÍ DOBĚ UŽ TROCHU MĚNĚ, TAKŽE BYCH ŘEKLA DVĚ AŽ PĚT HODIN.
7. NEJVĚTŠÍ ZÁŽITEK . PRVNÍ VÍTĚZSTVÍ NA LET V MAROKU A TAKÉ START NA OLYMPIJSKÝCH HRÁCH V RIU DE JANEIRO.
8. NEJVĚTŠÍ VÝHRA ŽIVOTA . TO, ŽE JSEM SE DOKÁZALA VRÁTIT NOHAMA NA PEVNOU ZEM. TO JE PRO MĚ PŘÁVĚ TĚDĚ TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ.
9. NEJVĚTŠÍ SEN . SAMOZŘEJMĚ MÁM – VYHRÁT BRITISH OPEN.

Výjimečné bazény Z CELÉHO SVĚTA

Splnění snu máte na dosah ruky

Výjimečný výběr z toho nejlepšího

Více než 50 typů bazénů různých tvarů i velikostí:
kompozitní • fóliové • sklolaminátové
• design-kompozitní • keramické

Výjimečné VIP služby pro každého

- Od první chvíle se Vám budeme osobně věnovat
- Připravíme Vám řešení doslova na míru
- Dopředu budete znát parametry svého bazénu, detailní rozpočet i možnou podobu příslušenství, zastřešení i variant financování
- Zhotovíme výkresovou dokumentaci k bazénu a poskytneme technické podklady pro stavební přípravu
- Zajistíme jeho montáž, zapojení příslušenství a uvedení do provozu

Výjimečná záruka

prodloužená na 7 až 30 let

Mountfield
www.bazeny.mountfield.cz